

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Eibert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Oscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Arxiu Montserrat Tarradellas i Macià.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

També per als valencians

Aquest 25 d'Abril milers de persones es van manifestar pels carrers de València commemorant una data que els poders oficials del país han menyspreat sempre. El 25 d'abril del 1707 les tropes de Felip V van guanyar a les de l'arxiduc Carles d'Àustria una batalla que va ser determinant en el decurs de la guerra de Successió. Recordar un episodi advers més tindria un sentit exclusivament erudit si no fóra perquè les conseqüències que se'n van derivar han portat el País Valencià exactament al mal lloc on és. I perquè els successius governs del Partit Popular han estès una cortina d'oblit interessat que ha acabat difuminant qualsevol anheli de recuperació i de dignitat nacionals.

El lema que convocava enguany els valencians més sensibles i més actius reclamava un "finançament just" per al país. La reivindicació de la fi de l'espoli fiscal havia estat fins ara exclusivament cosa de "catalans". Els dirigents polítics del Principat havien estat els que n'havien fet més bandera fins fa ben poc. Fins i tot el Partit Popular Català va aprovar una ponència reivindicativa en el seu darrer congrés on parla d'"ordinalitat", un criteri que mai no ha estat atès a Madrid i que es practica en altres llocs del món civilitzat, com ara Alemanya. Segons aquest criteri, un territori que pateix dèficit fiscal no hauria de descendir en el rànquing estatal del PIB després de rebre els ingressos estatals derivats dels seus impostos. Com passa a Espanya. El mateix Artur Mas va convocar les darreres eleccions donant un gir radical als plantejaments nacionals de CiU després que Mariano Rajoy rebutjara de ple la proposta fiscal que havia aprovat el Parlament de Catalunya.

Però ara aquesta exigència s'ha escampat. Per primera vegada un empresari valencià d'envergadura –Vicente Boluda, president de l'Associació Valenciana d'Empresaris– ha reclamat en veu alta un tracte fiscal just per al País Valencià, tal com exigeix Catalunya. Perquè l'anomenat "espoli" no és només un mal que pateixen els catalans. Va ser per la insistència dels dirigents polítics del Principat que per primera vegada en la història un govern espanyol va fer públiques les balances fiscals l'any 2008. Unes dades corresponents a l'exercici del 2005 i que constataren que hi ha més víctimes.

El Partit Popular valencià hauria de deixar de costat la subordinació extrema que l'ha definit en totes aquestes qüestions. Ara que ha arribat el moment de revisar l'actual finançament, aquells que en resulten més perjudicats han d'ajuntar reclamacions. Exactament com han començat a fer els empresaris valencians. I tal com van reivindicar milers de valencians al carrer dissabte passat.

Als nostres lectors

Una esperança trencada

L'any 1936, tot just començada la guerra, el president del FC Barcelona, Josep Suñol, va ser afusellat en la línia del front del Guadarrama. L'episodi va quedar oblidat fins fa ben poc. Aquell oblit ha estat reparat, però s'ha mantingut el que afecta Josep Rodríguez Tortajada, president del València, CF, entre 1936 i 1939. Tortajada va ser un home clau per a acostar políticament el País Valencià i Catalunya i va ser condemnat a mort per les autoritats franquistes. Víctor Maceda i Violeta Tena recuperen una figura política inexplícitament perduda. També aquesta setmana Àlex Milián entrevista Raimon Obiols, que acaba de publicar les seues memòries polítiques. I Gemma Aguilera traça el mapa del disbarat: les xifres de passatgers del TGV espanyol.